

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/4/2022
Identifikačné číslo spisu:	7021200222
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:7021200222.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kostolanskej a členov senátu JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku, na neverejnom zasadnutí konanom 26. októbra 2022 v Bratislave, v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, týkajúceho sa odsúdeného K. J., o odvolaní odsúdeného K. J. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 14. septembra 2021, sp. zn. 7Ntc/3/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie odsúdeného K. J. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež „súd I. stupňa“) rozsudkom zo 14. septembra 2021, sp. zn. 7Ntc/3/2021 podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „zákon č. 549/2011 Z. z.“) uznal vo výrokoch o vine a treste odňatia slobody a rozhodol o tom, že sa vykoná na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu pre trestné záležitosti Viedeň, Rakúska republika, sp. zn. 603Hv 1/12s z 19. decembra 2014, v spojení s rozsudkom Najvyššieho krajského súdu Viedeň, sp. zn. 22Bs 78/15d z 5. mája 2015, v tento deň právoplatným, ktorým bol občan Slovenskej republiky K. J. uznaný za vinného pre zločin vraždy podľa § 75 rakúskeho Trestného zákona a pre zločin ťažkej lúpeže podľa § 142 ods. 1, § 143 prvá veta, druhý prípad rakúskeho Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 28. júna 2011 vo Viedni vo vedomej a chcenej spolupráci s už osobitne odsúdeným X. B. ako spolupáchateľom (§ 12 Trestného zákona) Y. U.

I. usmrtili tak, že ho nožom deväťkrát silne bodli do prednej oblasti trupu a ďalej silne trikrát do hornej oblasti chrbta;

II. násilím odcudzili cudzie hnuťelné veci a síce šperky, peniaze v hotovosti a mobilný telefón za použitia zbrane a síce noža, s úmyslom sa ich prisvojením neoprávnene obohatiť tak, že sa dopustili konania

uvedeného pod I. a potom si predmety prisvojili,

za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na doživotie.

Súčasne podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 48 ods. 3 písm. a) Trestného zákona rozhodol, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia.

* * *

Odsúdený súdu I. stupňa doručil 20. mája 2022 písomné podanie označené ako „žiadosť o premiestnenie odsúdeného do Rakúskej republiky“, datované dňom 16. mája 2022, formulované prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Slovinského (č. l. 136 spisu), ďalej dňa 27. júna 2022 (vlastné) písomné podanie označené ako „návrh - žiadosť (opravný prostriedok)“, datované dňom z 24. júna 2022 (č. l. 140 spisu) a následne 16. augusta 2022 písomné podanie označené ako „oznámenie a iné vo veci „odvolania“ voči rozhodnutiu KS - Košice, č. k. 7Ntc/3/2021“, datované dňom 15. augusta 2022.

Z obsahu týchto písomností (posudzujúc ich ako celok) je zrejmé, že odsúdený sa nimi domáha zvrátenia právneho i faktického stavu uznania už vyššie citovaného cudzozemského právoplatného odsudzujúceho rozhodnutia rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, medzitým i vykonaného v zmysle realizácie vydania odsúdeného na pokračovanie vo výkone doživotného trestu odňatia slobody do Slovenskej republiky (stav od 19. novembra 2021 - č. l. 108), kde zreteľným zámerom odsúdeného je návrat na výkon trestu do Rakúskej republiky.

V naposledy doručenom písomnom podaní odsúdený sám vysvetľuje procesnú povahu ním (samotným alebo prostredníctvom jeho obhajcu) už skôr doručovaných písomností, v ktorom (okrem iného) priamo uvádza, že tieto podania majú byť hodnotené (aj) ako odvolanie proti uznávaciemu rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 14. septembra 2021, sp. zn. 7Ntc/3/2021, v dôsledku čoho Najvyšší súd Slovenskej republiky, rovnako ako súd I. stupňa, k týmto podaniam (komplexne) pristupoval podľa obsahu ako k odvolaniu podanému proti označenému rozsudku.

Nemožno však opomenúť zo spisu zrejmý fakt, že ide o rozsudok zo 14. septembra 2021, ktorý bol odsúdenému riadne doručený do príslušnej väznice Rakúskej republiky ešte dňa 28. septembra 2021, čo nesporne vyplýva z doručenky v spise sa nachádzajúcej za konceptom rozhodnutia z č. l. 79.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 15 ods. 5 citovaného zákona proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 29 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudkuje jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa § 183 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (bod 1.) rozsudok je právoplatný, a ak neustanovuje tento zákon nič iné, aj vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, ale odvolanie v lehote podané nebolo.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene,

osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Krajský súd v Košiciach prijal odvolaním napadnutý rozsudok na neverejnom zasadnutí s jeho následným verejným vyhlásením v neprítomnosti odsúdeného aj prokurátora.

Z vyššie uvedených skutočností, majúcich podklad v na vec sa vzťahujúcom spisovom materiály, i z citovaných zákonných ustanovení tak v súhrne vyplýva, že odvolaním odsúdeného napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach bol doručený odsúdenému 28. septembra 2021, čo bol okamih, od ktorého sa počíta začatie plynutia mu 15 - dňovej lehoty na podanie odvolania, ktorá mu bez tohto, aby v nej odvolanie podal, márne uplynula 13. októbra 2021.

Pokiaľ odsúdený podal odvolanie 20. mája 2022 (doručenie jeho prvého písomného podania tvoriaceho súčasť odvolania), nepochybne podal odvolanie oneskorene.

Vhodné je tiež uviesť, že odvolanie proti tomuto rozsudku nepodal ani prokurátor (rozsudok, na vyhlásení ktorého prítomný nebol, mu bol doručený 30. septembra 2021), v dôsledku čoho rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16. októbra 2021.

V dôsledku toho došlo následne k realizácii vydania odsúdeného do Slovenskej republiky 19. novembra 2021.

Najvyšší súd Slovenskej republiky neprehliadol, že odsúdený, uvedomujúc si zjavne procesný aspekt oneskorenosti ním podaného odvolania, sa v jeho (vyššie označených) písomných prejavoch snaží presvedčiť, že k márnemu uplynutiu lehoty na podanie odvolania došlo preto, že nerozumie slovenskému jazyku, v ktorom bol vyhotovený rozsudok súdu I. stupňa. Rovnako tiež jazykovou bariérou (k nemeckému jazyku) odôvodňuje aj jeho súhlas s vydaním potvrdeným vlastným podpisom v Rakúskej republike na nemecky formulovanom tlačive (č. 1. 17 spisu).

Tejto argumentácii odsúdeného najvyšší súd nepriznal právnu relevanciu.

Odsúdenému bol preukázateľne napadnutý rozsudok doručený 28. septembra 2021. Bez ohľadu na pravdivosť jeho tvrdenia o jazykovej bariére, už len s ohľadom na to, že súdu adresoval vlastné (už vyššie označené) písomné podania v slovenskom jazyku (zrozumiteľné, bez významných chýb), dôvodný je predpoklad, že mu po prevzatí rozsudku muselo byť zrejmé minimálne to, že ide o úradnú korešpondenciu mu doručovanú zo strany konkrétneho súdu Slovenskej republiky s konkrétnou spisovou značkou, v dôsledku čoho mu nič nebránilo, aby tomuto súdu bezprostredne (resp. v blízkej časovej nadväznosti po prevzatí zásielky) písomne oznámil, že nerozumie mu doručovanej písomnosti, čo sa ale nestalo.

Aj bez uvedeného, už zo samotnej skutočnosti (ipso facto) fyzického prevezenia ho do Slovenskej republiky - Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava dňa 19. novembra 2021, prezumujú, že tento akt si odsúdený všimol, mu muselo byť zrejmé, že je eskortovaný práve za účelom ďalšieho výkonu trestu v Slovenskej republike.

Napriek tomu neexistuje žiadna spisovo zdokumentovaná stopa o jeho komunikácii voči konajúcemu súdu v zmysle námietok proti takému postupu až do dňa 20. mája 2022, t. j. viac ako 7 mesiacov od doručenia mu rozsudku, resp. 6 mesiacov od jeho prevozu do Slovenskej republiky. Navyše 27. januára 2022 mu bolo doručené aj uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 20. januára 2022, sp. zn. 7Ntc/3/2021 o započítaní doby výkonu trestu v cudzine do uznaného trestu odňatia slobody, na čo odsúdený taktiež nereagoval. K spôsobu jeho spochybnenia vlastného súhlasu s odovzdaním vyjadrenom na formulári v nemeckom jazyku, s poukazom na jazykovú bariéru, najvyšší súd len marginálne uvádza (keďže z dôvodu oneskorene podaného odvolania ide o otázku irelevantnú), že nie je zrejmé prečo

odsúdený takú písomnosť, o ktorej aktuálne uvádza že jej nerozumel, vôbec podpísal.

K významnej pasivite odsúdeného k úkonom tohto uznávacieho konania najvyšší súd len pripomína, že „bdelým praje právo“ a pokiaľ odsúdený rezignoval na zákonnú možnosť brániť sa proti rozsudku o uznaní cudzozemského rozhodnutia - a tým aj proti jeho dôsledku vo forme prevozu na ďalší výkon trestu z Rakúskej republiky do Slovenskej republiky - a to konkrétne včasným podaním odvolania v zákonnej lehote, sám sa dobrovoľne zbavil právnej možnosti zvratu uznávacieho rozsudku i právneho a faktického stavu spojenému s jeho výkonom.

Jeho žiadosť o spätné premiestnenie na výkon trestu do Rakúskej republiky nemá žiadny právny/zákonný podklad, keď napokon ani odsúdený takýto podklad v jeho podaní, formulovanom obhajcom zo 16. mája 2022, neuvádza. Mylnou je jeho predstava, že s takouto jeho až ex post - po právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého rozsudku - formulovanou požiadavkou môže uspieť len s tvrdením, že pre neznalosť jazyka by sa na fakt doručenia mu uznávacieho rozsudku pred vyše 7 mesiacov, ktorý už bol medzitým dokonca aj vykonaný (jeho faktickým prevozom na ďalší výkon trestu do Slovenskej republiky) nemalo vôbec prihliadať.

Navyše aj ním uvádzané tvrdenie o jazykovej bariére nesie znaky účelovosti, a to nie len s ohľadom na jeho v slovenskom jazyku písané podania, ale aj vzhľadom na ich obsah, z ktorého je zrejmé (zrejme až dodatočne) uvedomenie si prísnejších zákonných podmienok na možnosť dosiahnutia podmieneného prepustenia v právnom režime Slovenskej republiky. Jeho ďalšie tvrdenia o lepších/komfortnejších podmienkach výkonu trestu v Rakúskej republike nemajú právnu relevanciu.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odsúdeného zamietol ako oneskorene podané, čo súčasne vylučuje možnosť meritórneho (vecného) prieskumu správnosti ním napadnutého rozsudku súdu I. stupňa.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.